

for kunne det jo også være, at man kunne tale til et eller andet bedre jeg i Venstre; det kunne man måske håbe på.

Hvad er det så, der forhindrer, at man får den kvalitet i mødet, som jeg beskriver, at undervisningen er? Jeg forstår overhovedet ikke det spørgsmål.

Under valgkampen var alle partier lige pludselig enige om, at det var forfærdeligt med al den regulering, tidtagning og alle de kontrolforanstaltninger; hjemmehjælpen var bl.a. tema i den diskussion.

Hvad er det her andet end mere regulering, mere bureaukrati, mere kontrol? Det var det, vi sagde under valgkampen om hjemmehjælpen. Derved flytter man – hjemmehjælp, lærer, sygeplejerske – fokus fra det egentlige, ansvaret i processen, i det, der skal præsteres, til noget udividigt, målbart, kontrollerbart, hvilket ødelægger kvaliteten og opmærksomheden. Det blev sagt af hr. Anders Fogh Rasmussen, der var formand for Venstre på det tidspunkt, og af andre.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil lige først gøre fru Marianne Jelved opmærksom på, at hr. Anders Fogh Rasmussen fortsat er formand for Venstre.

Derudover vil jeg sige, at jeg ikke fik svar på mit spørgsmål. Det er fru Marianne Jelved, der heroppe fra talerstolen har inddraget mødet mellem læreren og den enkelte elev og det væsentlige, der er i dette møde, og jeg spørger: Hvad er det i dette lovforslag, der gør, at det væsentlige møde ikke længere er så væsentligt? Det står der på ingen måde i lovforslaget.

Så bliver jeg også nødt til at spørge fru Marianne Jelved, hvorfor fru Marianne Jelved, hvis hun synes, det her virkelig er så kritisk og problematisk, så ikke greb ind i sin egenskab af minister, da hendes kollega i den tidligere regering den socialdemokratiske indenrigsminister udsendte en betænkning, som i store træk indeholdt nøjagtig det, som det her lovforslag bygger på. Det var nemlig en opfordring til kommunerne om, at det var lige præcis det, kommunerne skulle bede deres skoler om at offentliggøre.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der er meget, meget stor forskel på at opfordre til, at nogen gør noget, og så lovgive om det. Der er faktisk en meget stor forskel. Og jeg vil godt

understrege, at den betænkning er udarbejdet af embedsmænd. Der har så vidt jeg ved, ikke været politikere involveret i det. Derfor er der ikke taget stilling til den betænkning. Der er skabt grundlag for en debat, og så vidt jeg husker, indeholder den betænkning ingen konkrete forslag omkring folkeskolen.

For at svare på det første spørgsmål fra fru Gitte Lillelund Bech: Det, der med dette lovforslag forhindrer, at fokus fortsat er på mødet mellem lærer og barn, er, at al fokus nu bliver rettet mod karakterer og dermed mod noget andet, som intet har med det møde at gøre. Derfor bliver det op ad bakke at fastholde kvalitetsudviklingen i skolen.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Den betænkning, jeg omtaler, indeholder rent faktisk forslag til, hvad kommunerne kunne bede deres folkeskoler om at offentliggøre.

Derfor må jeg jo bare konstatere efter fru Marianne Jelveds svar heroppefra, at fru Marianne Jelved mener, at det er helt i orden, at en tidligere socialdemokratisk indenrigsminister opfordrer kommunerne til at gøre fuldstændig det samme, som ligger i det her lovforslag. Så længe det er kommunerne, der vælger at gøre det, er det i orden, men når det er lovgivning, er det ikke i orden; er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nej, det er ikke korrekt forstået. Den betænkning, der omtales, taler, så vidt jeg ved, heller ikke om karaktergennemsnit. Men *hvis* den gør, kan jeg garantere fru Lillelund Bech, at den daværende regering med en radikal undervisningsminister – og der var enighed imellem partierne i regeringen – ville skaffe lov hjemmel, så man undgik at skulle udlevere karakterer. Og det ved fru Lillelund Bech ganske godt.

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det her lovforslag har en rigtig typisk spindoktoroverskrift: »åbenhed og gennemsigtighed«, og den, der måtte være imod et forslag med sådan en overskrift, er jo et slemt skarn, der hører hjemme i venstrefløjens rædselskabinet af lukkethed og betontænkning.